

til, hvilke Afgifter Loven skal omfatte. Det hedder herom i Motiverne til Lovforslaget, at „det oprindelige Lovforslag kun angik Arvefæsteafgifter og Rekognitioner, paa hvilende de med Arvefæsteafgift behæftede Ejendomme, der udredes i Korn eller andre Varer, paa hvilke der sættes Kapitelstakst, samt i rede Penge Ved Lovforslagets Behandling i Rigsdagen blev det imidlertid vedtaget, at ogsaa andre Grundbyrder af den nævnte Art skulde være Genstand for Afløsning, og der blev i Lovforslaget indsat en Bestemmelse, der forbyder fremtidig at paalægge faste Ejendomme Grundbyrder, ansatte i Korn eller andre Varer, hvad enten Afgiften skal udredes in natura eller med Penge efter Kapitelstakst. Dette Forbud omfatter altsaa ikke Grundbyrder, der er fastsatte til rede Penge, og der er derfor ved den paa Rigsdagen vedtagne Ændring fremkommet den Inkonsekvens, at det paa den ene Side er forbudt fremtidig at paalægge faste Ejendomme Grundbyrder i Korn eller andre Varer af hvilken som helst Art, medens den paabudte Afløsning dog kun skal omfatte Afgifter i Varer, paa hvilke der sættes Kapitelstakst, og at det paa den anden Side stadig er tilladt at paalægge faste Ejendomme Grundbyrder, fastsatte i rede Penge, uagtet Loven paabyder, at alle nu eksisterende Afgifter af denne Art skal være Genstand for Afløsning.“ Denne Inkonsekvens foresloges rettet saaledes, at alle Grundbyrder i Korn eller andre Varer skal inddrages under Afløsningen, medens alle Grundbyrder, ansatte i Penge, skal undtages fra Afløsningen. I Overensstemmelse hermed var Lovens Titel ændret til Lov om Afløsning af Grundbyrder i Korn eller andre Varer. — Da Afløsningen altsaa ogsaa kommer til at omfatte Varer, paa hvilke der ikke sættes Kapitelstakst, maatte der endvidere optages Regler for, hvorledes disse Afgifter skal ansættes til Pengeydelse. Om Afløsningen var det endvidere i Lovforslaget bestemt, at den kun kan ske til en 1. Januar og efter 3 Maaneders forudgaaende Varsel. Endvidere bestemtes det, at Yderen uden Samtykke af Pant-havere og andre Indhavere af begrænsede tinglige Rettigheder over Ejendommen skal være berettiget til at optage et Laan til Betaling af Afløsningssummen, idet dog Størrelsen af dette Laan, hvis det kun kan optages til en højere Rentefod end 4 pCt., maa reduceres i Forhold til denne højere Rentefod. I *Folketingets* Udvalgs Betænkning bemærker Flertallet — 2: Udvalget undtagen de to Repræsentanter for det konservative Folkeparti, der overhovedet ikke vil gaa med til denne Afløsning (i Henhold til de i Aarbogen for 1917—18 pag. 84—85 gengivne Betragtninger) —, at man vilde have foretrukket et Lovforslag af følgende „principielle Indhold“: „Alle Grundbyrder, der i Henhold til denne Lov eller til andre gældende Bestemmelser bliver udredet i Penge eller Penges Værd